

2008/00352
Hof Arnhem

6e Richtlijn 13 A
Btw RI 2006/112/EG 134

Verhuur bagagekluisjes door school is zelfstandige prestatie

Toelichting staatssecretaris van 20 november 2009 nr. DGB 2009-5338 n.a.v. uitspraak Hof Arnhem van 13 oktober 2009, nr. 2008/00352, 01-01-2005 t/m 31-12-2005

Belanghebbende, een onderwijsinstelling, verhuurt bagagekluisjes aan leerlingen. In geschil is of de kluisjesverhuur een zelfstandige belaste dienst is dan wel een nevenprestatie vormt die deelt in de onderwijsvrijstelling. Indien sprake is van een zelfstandige dienst is niet in geschil dat het bedrag van de teruggaaf € 39 493 beloopt. Belanghebbende heeft echter € 5 031 op aangifte voldaan.

Hof

Anders dan rechtbank is het hof, gelet op Europees recht, van oordeel dat de verhuur van de kluisjes een zelfstandige dienst is. Dit nu niet is voldaan aan de voorwaarde dat deze dienst onontbeerlijk is voor het verrichten van de vrijgestelde onderwijshandelingen. Vervolgens concludeert het hof dat op grond van een strikte toepassing van de nationale wet niet meer omzetbelasting kan worden teruggeven dan op aangifte is voldaan. Het hof acht echter de wettelijke termijn van een maand voor het indienen van een teruggaafverzoek in strijd met het voorschrift van Europees recht dat effectief gebruik moet kunnen worden gemaakt van het recht op teruggaaf. Daarom verleent het hof teruggaaf aan belanghebbende van het bedrag van € 39 493.

De staatssecretaris laat weten dat hij afziet van cassatieberoep. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

De uitspraak van het Hof Arnhem geeft naar mijn mening gelet op de voormelde analyse geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Daarbij valt met name te wijzen op de arresten HvJ EG 1 december 2005, C-394/04 en C-395/04 (Ygeia) en HvJ EG 14 juni 2007, nr. C-434/05 (Horizon College). Een beoordeling of de kluisjesverhuur onontbeerlijk is voor de vrijgestelde onderwijsprestatie is nauw verweven met waarderingen van feitelijke aard. Nu het oordeel van het hof op dat punt niet onbegrijpelijk is, kan hiertegen in cassatie niet met succes worden opgekomen.

Voorts merk ik op dat ik in het vorenvermelde voorshands geen aanleiding vind om het beleidsbesluit van 23 december 2002, CPP2002/3260M, V-N 2003/4.25, te wijzigen. De door het hof Arnhem en het HvJ EG gevolgde methodiek dient namelijk nadrukkelijk te worden geplaatst in de context van het bepaalde in art. 13, A, lid 2, sub b, eerste streepje, van de Zesde richtlijn (thans: art. 134, onder a, van de btw-richtlijn 2006/112/EG).